

FRATERNITÀ DI COMUNIONE E LIBERAZIONE

associazione di diritto pontificio civilmente riconosciuta

Uffici: Via Porpora, 127 - 20131 Milano - Tel. 02/26149301 - Fax 02/26149340 - e-mail: clfrat@comunioneliberazione.org

Pelerinaj Macerata-Loreto 10 iunie 2017

«Feriți cei săraci cu spiritul, căci a lor este împărăția cerurilor»

Dragi prieteni, ați ajuns în Pelerinaj dintr-o nevoie – fie că sunteți conștienți de ea sau nu –, o nevoie care v-a pus în mișcare chiar înainte de a începe drumul spre Loreto. Să deveniți conștienți de această nevoie e prima muncă ce vă așteaptă în această noapte, fiindcă doar așa veți putea umbla într-un mod care să nu fie mecanic și scontat.

Dar cum să ne ajutăm să recunoaștem care e adevărata noastră nevoie? Ar fi de-ajuns pur și simplu să ne admitem fricile, suferințele, tristețile sau singurătățile, fără să cenzurăm nimic, ca să recunoaștem cât suntem de nevoiași.

Care e gândul predominant care v-a determinat să vă puneți pe drum? Ce rămâne, „ca turla pe câmpie doar” (G. Leopardi), în mijlocul tuturor împrejurărilor vieții, în care, de multe ori, ne trezim încurcați, speriați și dezamăgiți?

După ce s-a invitat la masă acasă la Zaheu, Isus afirmă: «Astăzi salvarea a intrat în această casă». Și noi? Oare ne mai interesează salvarea sau a rămas îngropată sub muntele obișnuințelor noastre? Preferăm oare să ne mulțumim cu puțin, reducând dorința infinită pe care o avem în inimă? Câtă nevoie avem să recunoaștem adevărata noastră sârcie!

«Feriți cei săraci cu spiritul – spune Isus –, pentru că a lor este împărăția cerurilor», adică salvarea. De asta don Giussani repeta că «adevăratul protagonist al istoriei e cerșetorul» și papa Francisc repeta: «Această sărăcie e necesară pentru că descrie ceea ce ne e cel mai drag: nevoia de El».

De aceea, mergeți la Fecioară, susținându-vă unii pe alții prin mărturie reciprocă de-a lungul drumului, să îi cereți această sărăcie a cărei regină este, astfel încât lui Dumnezeu să-i fie milă de noi; și așa cum «s-a uitat la nimicul roabei sale», să se uite și la nimicul din noi.

În timp ce umblați vă va fi de ajutor să vă gândiți la întrebarea cu care Isus se adresează nimicului din Petru: «Mă iubești tu?». V-ați gândit vreodată la cum o fi trebuit să-l privească pe Petru ca să-i pună acea întrebare după ce fusese renegat de trei ori? Nici chiar trădarea lui nu blocase compasiunea infinită a lui Cristos pentru el. Și v-ați gândit vreodată la efectul pe care trebuie să-l fi simțit Petru, gândindu-se la nulitatea lui, ca să poată să smulgă, din interiorul măruntaielor lui, acel răspuns dezarmat? «Doamne, Tu știi totul, Tu știi că te iubesc. Simpatia mea umană e pentru tine; simpatia mea umană e pentru tine, Isus din Nazaret» (don Giussani). Eu recitesc des fragmentul din Evanghelie despre «da»-ul lui Petru (In 21); cum mi-aș putea face drumul fără să revin mereu la acel punct? M-aș pierde, fiind incapabil să identific adevărata mea nevoie și pe Cel care răspunde acum.

Drum bun, plini doar de nevoia de El.

don Julián Carrón

Milano, 30 mai 2017